

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 559/2015
18.09.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Горана Чавлине и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног К.Б., због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 3. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ 383/15 од 15.06.2015. године, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Панчеву ЗКв бр.22/15 од 15.01.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж2 бр.217/15 од 23.03.2015. године, у седници већа одржаној дана 18. септембра 2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ 383/15 од 15.06.2015. године, као основан и **УТВРЂУЈЕ** да су правноснажним решењима Основног суда у Панчеву ЗКв бр.22/15 од 15.01.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж2 бр.217/15 од 23.03.2015. године учињене повреде закона из члана 603. и 604. у вези са члановима 52. став 1. и 58. став 1. тачка 1. Законика о кривичном поступку ("Службени гласник РС", бр. 31/13 и 45/13), у корист окривљеног К.Б.

Образложење

Решењем Основног суда у Панчеву ЗКв бр.22/2015 од 15.01.2015. године, одбачена је као недозвољена оптужница оштећеног као тужиоца ДОО "С. К." из П., кога заступа Д.С., директор друштва, и адвокат П.Б., од 11.08.2014. године, прецизирана поднеском од 18.08.2014. године.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж2 бр.217/15 од 23.03.2015. године, одбијена је као неоснована жалба пуномоћника ДОО "С. К." из П., адвоката П.Б., изјављена против решења Основног суда у Панчеву ЗКв бр.22/2015 од 15.01.2015. године.

Против наведених правноснажних решења, Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости КТЗ 383/15 од 15.06.2015.

године, због повреде закона, и то члана 603. и 604. у вези са чланом 52. и 58. ЗКП ("Службени гласник РС", бр. 32/13 и 45/13), са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и на основу одредбе члана 493. новог ЗКП ("Службени гласник РС", бр. 32/13 и 45/13) утврди да је побијаним решењима повређен закон на штету оштећеног као тужиоца.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП, о којој није обавестио јавног тужиоца, нити браниоца окривљеног, налазећи да присуство странака не би било од значаја за доношење одлуке, па је након разматрања списка предмета, са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца истиче да је побијаним решењима учињена повреда кривичног закона, и то члана 603. и 604. у вези са члановима 52. и 58. ЗКП ("Службени гласник РС", бр. 32/13 и 45/13).

Основни суд у Панчеву је побијаним решењем одбацио оптужницу оштећеног као тужиоца, поднету против окривљеног К.Б. као недозвољену, позивајући се на одредбу члана 52. став 1. ЗКП, налазећи да у конкретном случају није постојала процесна ситуација да је након потврђивања оптужнице надлежни јавни тужилац одустао од оптужбе и суд позвао оштећеног да преузме кривично гоњење, на који начин би оштећени стекао својство оштећеног као тужиоца, обзиром да је против окривљеног К.Б. оптужницу иницијално поднео ДОО "С. К." из П., кога заступа директор друштва Д.С., као и пуномоћник – адвокат П.Б., оцењујући да из тог разлога наведена оптужница не може ни бити потврђена, већ се има одбацивати као недозвољена.

Овакав став првостепеног суда, Апелациони суд у Београду, као другостепени, прихватио је као потпуно правилан, те је у решењу којим је одбио као неосновану жалбу пуномоћника ДОО "С. К." – адвоката П.Б., оценио да према важећим одредбама Законика о кривичном поступку не постоји могућност подношења оптужног акта од стране оштећеног као тужиоца. Другостепени суд је у образложењу решења навео да и поред чињенице да је по захтеву за спровођење истраге против окривљеног К.Б. донето решење о спровођењу истраге у време важења ранијег Законика о кривичном поступку ("Службени гласник СРЈ", бр. 70/01 и 68/02 и "Службени гласник РС", бр.58/04 ... 76/10), те и поред обавештења истражног судије о томе да је истрага завршена и да оштећени може у року од 15 дана подићи оптужницу против окривљеног, оштећени ДОО "С. К." није могао поднети оптужницу против окривљеног у својству оштећеног као тужиоца, обзиром да је оптужница поднета дана 11.08.2014. године дакле у време важења новог Законика о кривичном поступку ("Службени гласник РС", бр. 32/13 и 45/13), надаље образлажући да у конкретном случају према важећим процесним одредбама, а имајући у виду одредбу члана 52. став 1. новог ЗКП, не постоји могућност подношења оптужног акта од стране оштећеног као тужиоца.

Поступајући на овај начин, и првостепени и другостепени суд су побијаним решењима учинили повреде одредаба чланова 603. и 604. у вези са чланом 52. став 1. и чланом 58. став 1. тачка 1. новог Законика о кривичном поступку, односно одредбе члана 19. став 3. у вези са чланом 61. ст. 1. и 2. и чланом 221. став 1. тачка 7. раније важећег Законика о кривичном поступку.

Наиме, одредбом члана 604. новог Законика о кривичном поступку, а који се примењује од 01.10.2013. године, прописано је да ће се законитост радњи предузетих пре почетка примене тог законика, оцењивати по одредбама раније важећег Законика о кривичном поступку.

Одредбом члана 603. новог Законика о кривичном поступку, прописано је да истрага, која је на дан почетка примене тог законика у току – довршиће се по одредбама раније важећег Законика о кривичном поступку.

Дакле, из цитираних законских одредаба, јасно произилази да оштећени који је до дана 01.10.2013. године поднео захтев за спровођење истраге по коме је истражни судија донео решење о спровођењу истраге има статус оштећеног као тужиоца, односно овлашћеног тужиоца. Томе у прилог говори и одредба члана 2. тачка 8. новог ЗКП, којим је прописано да је оштећени као тужилац лице које је преузело кривично гоњење од јавног тужиоца, а што је у конкретном случају и учињено у складу са одредбама раније важећег Законика о кривичном поступку, обзиром да је оштећени као тужилац преузео кривично гоњење против окривљеног подношењем захтева за спровођење истраге, а након што је надлежни јавни тужилац одбацио кривичну пријаву против окривљеног и оштећеног упутио на могућност преузимања гоњења.

Како је, дакле, оштећени као тужилац ДОО "С. К." из П., у смислу одредаба чланова 19. став 3. и 61. ст. 1. и 2. и члана 221. став 1. тачка 7. раније важећег ЗКП преузео кривично гоњење од јавног тужиоца и доношењем решења о спровођењу истраге добио статус оштећеног као тужиоца, односно овлашћеног тужиоца, а који статус има и у смислу одредбе члана 2. тачка 8. и члана 58. новог Законика о кривичном поступку, то су и првостепени и другостепени суд побијаним решењима, налазећи да у конкретном случају ДОО "С. К." из П. не може имати својство овлашћеног тужиоца према важећим процесним одредбама, учинили повреду закона из члана 603. и 604. у вези са чланом 52. став 1. и 58. став 1. тачка 1. новог Законика о кривичном поступку, односно садржински идентични одредаба чланова 19. став 3. у вези са чланом 61. ст. 1. и 2. и чланом 221. став 1. тачка 7. раније важећег Законика о кривичном поступку, а што се основано истиче у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

У прилог томе говори и одлука Уставног суда ШУ бр.128/2014 од 15.01.2015. године, у којој је изражен став да принцип тренутног дејства новог процесног закона не може имати за последицу ништавост процесних радњи које су пуноважно спроведене по одредбама претходног закона, сходно одредби члана 604. став 1. новог Законика о кривичном поступку према којој се законитост радњи предузетих пре почетка примене новог Законика о кривичном поступку оцењује по одредбама раније важећег Законика о кривичном поступку, а у којој

одлуци се наводи и да су оштећени као тужиоци, који су покренули кривични поступак подношењем оптужног предлога суду, на тај начин остварили и своју законом прописану диспозицију, односно стекли тужилачки процесни субјективитет кроз својство странке у поступку.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца као основан, те утврдио да је побијаним решењима Основног суда у Панчеву 3Кв бр.22/15 од 15.01.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж2 бр.217/15 од 23.03.2015. године учињена повреда закона у корист окривљеног, не дирајући у правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 3.) ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Веско Крстајић, с.р.